

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1174

гр. София, 31.01.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
закрито заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **1042** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 9723 от 31.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № УРИ 433200-5248 от 16.01.2024 г. по описа на отдел „Пътна полиция“ (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), подадена от Я. А. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], Столична община (СО), район Нови Искър, [улица], чрез адв. И. В. – П. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Г, ет. 3 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 94/24-4332-000209 от 07.01.2024 г., издадена от младши автоконтрольор в 01, група 01 сектор в ОПП- СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

С депозираната по делото жалба е направено искане за спиране изпълнението на наложената ПАМ, на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК, тъй като същата причинява на оспорвания значителна и трудно поправима вреда. За да обоснове наличието на предпоставките по чл. 166 от АПК, жалбоподателят посочва, че работи като технически ръководител на строителни обекти към фирма „Лоза – ДО“ ООД и едно от основните му задължения е свързано с всекидневно посещаване на различни строителни обекти във връзка с контрол по качеството на СМР и правилно проследяване на техническата работа на строителните площадки на обектите. Твърди, че към 07.01.2024 г., датата на издаване на заповедта са му били поверени 4 броя обекти, които се намират в различни квартали на София, а след тази дата отговаря само за един обект, тъй като е с временно отнето свидетелство за управление на МПС. Намалването на броя на строителните обекти А. приема за понижаване в работата.

По тези съображения жалбоподателят посочва, че е поставен в невъзможност да изпълнява в пълен обем служебните си задължения, което обосновавало реалната опасност от настъпване и на по – неблагоприятни последици за него като прекратяване на трудовото му правоотношение. Във връзка с твърденията относно искането за спиране, жалбоподателят представя Удостоверение с изх. № 001 от 16.01.2024 г., подписано от управителя на „ЛЮЗА – ДП“ ООД, С. Р., в което е посочено, че към 07.01.2024 г. оспорващият е отговарял за 6 обекта в качеството на технически ръководител, а от 16.01.2024 ф. само на един в кв. Дървеница, който фигурира и към първата дата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай са налице данни ПАМ въз основа на какъв акт е издадена . В заповедта са описани четливо фактическите установявания, които са мотивирали органа да я издаде, както и че нарушението по чл. 5, ал.3,т.1, пр.2 от ЗДвП. Видно от административната преписка и представения с нея акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 07.01.2024 г. в [населено място] по бул. Х. Б. като невинен участник в ПТП управлява собствения си лек автомобил БМВ 535, с рег. Н0 СВ9940РА и около 15,02 часа му е извършена проверка за употребата на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Дръг тест 5000, който е отчел положителен резултат за безодиазепини. Съгласно докладна записка, изготвена от Д. Л. жалбоподателят е откаран до ВМА, където е дал кръв и урина за медицинско изследване.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да

установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане не са ангажирани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ не са подкрепени с писмени доказателства, които да обосноват наличието на вреди, които са противопоставими на обществения интерес по безопасно управление на МПС. Твърденията, че са ограничени обектите, на които оспорващият следва да престира трудовите си задължения, не са подкрепени с доказателства, че това към настоящия момент е така, тъй като същите са запазени, макар и в ограничен обем. Следователно не водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗНПАМ.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното, Административен съд – София-град, III отделение, 8 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Я. А. А., ЕГН [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата № 94/24-4332-000209 от 07.01.2024 г., издадена от младши автоконтрольор в 01, група 01 сектор в ОПП-СДВР, с която спрямо него е приложена принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП (доп., бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съгласно който решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ от вида на изброените в чл. 172, ал. 1 ЗДвП не подлежат на обжалване, както и предвид характера на връзката между главното производството и акцесорните му, настоящия акт е окончателен.

СЪДИЯ: